

75è aniversari del PSUC i de Treball

Mural del PSUC de l'any 1977. Via Trajana, Sant Adrià del Besòs. Francesc Prieto / © FRANCESC PRIETO, 2011

Les alternatives a les retallades de CiU

ICV-EUiA rebutja els pressupostos perquè suposen retallades socials molt greus / Pàg. 2

ICV celebra el 75è aniversari del PSUC

La Fundació Nous Horitzons organitza la segona setmana de la memòria democràtica / Pàg. 6

Entrevista a la diputada valenciana Mònica Oltra

La portaveu d'Iniciativa pel Poble Valencià explica l'èxit electoral de Compromís / Pàg. 8

Hi ha alternatives a les retallades de CiU

L'aprovació dels pressupostos de la Generalitat per a l'any 2011 són la constatació de la ferma aliança de CiU i PP per tirar endavant uns pressupostos terriblement lesius per a la ciutadania del nostre país.

Protesta del grup parlamentari d'ICV-EUiA contra el pressupost / © PARLAMENT DE CATALUNYA (JOB VERMEULEN)

El passat 21 de juliol es van aprovar els pressupostos de la Generalitat que consagren les retallades socials de CiU, amb el suport del PP.

Joan Boada, diputat d'ICV-EUiA, va defensar les esmenes de la coalició i es va adreçar a la bancada convergent per demanar-los si "se'n recorden dels temps aquells en què el PP era el gran enemic del poble de Catalunya". "Ara res té importància; allò que tant els distanciava, ara ha desaparegut malgrat mantenir la mateixa actuació. I què els ha unit? El model socioeconòmic neoliberal que volen imposar des del govern: destrucció de l'Estat de Benestar, privatització dels serveis públics, eliminació dels principis de cautela i prudència en les activitats sobre el territori", va dir Boada en el seu torn d'intervenció del debat de pressupostos, al mateix temps que va assegurar que "el patriotisme de CiU comença i acaba a la butxaca".

De la mateixa manera, el diputat ecosocialista es va adreçar a la bancada popular per recriminar-los la seva abstenció: "misèria és el que han aconseguit per als ciutadans de Catalunya". Boada va acusar PP i CiU d'intercanviar el suport als pressupostos per l'alcaldia de Badalona i la vicepresidència de la Diputació de Barcelona. "Un bon negoci", ho va qualificar el diputat ecosocialista.

D'aquesta manera, el portaveu d'ICV a la comissió que ha discutit els pressupostos que es van aprovar en el ple del Parlament va recriminar al govern "d'acarnissar-se amb els més febles amb l'argument que tenen feina fixa: però en canvi tenen especuladors financers, immobiliaris, responsables de bancs i caixes o directores de grans multinacionals i no els exigeixen cap aportació a les finances públiques, al contrari els hi han disminuït en època de vaques grasses i ara, en crisi, també els hi disminueixen".

Per això Boada va enumerar les esmenes de la seva formació a la Llei de pressupostos i a la Llei de mesures fiscals com a sortida alternativa a les retallades que es fan en els pressupostos. "Vostès han volgut fer veure que no hi cap més alternativa que les brutals retallades socials que estan fent. I això no és cert", va dir Boada al mateix temps que va recordar als membres del govern que "hi ha milers de persones, plenes d'esperança, que creuen que hi ha alternatives".

Les alternatives d'ICV

"El grup parlamentari d'ICV-EUiA ha fet una proposta pressupostària alternativa al govern, que es basa en tres pilars: l'augment dels ingressos, un ajustament més racional de la despesa i una estratègia de creació d'ocupació que s'ha de basar en els serveis socials i en l'economia verda", va exposar el diputat ecosocialista i, en aquest sentit, va enumerar algunes de les mesures proposades per mitjà de les esmenes que van ser rebutjades per CiU i PP en el marc de l'aprovació dels pressupostos.

Algunes d'aquestes mesures són la no eliminació de l'impost de successions per a només 500 famílies que encara el paguen, una taxa sobre l'energia nuclear (40M€); una ecotaxa turística (75M€); fiscalitat progressiva i ambiental (193M€); una taxa sobre els dipòsits milionaris (200M€), com s'ha fet a Extremadura o a Castella-La Manxa; o la lluita contra el frau fiscal i l'economia submergida, que només amb una reducció del 10% significaria uns ingressos de 1.070M€ per a la Generalitat.

"No em diguin ara que no hi ha alternativa. No m'argumentin que això no és possible", va dir Boada, alhora que els va recriminar que "en front d'aquesta proposta vostès plantegen retallades i més retallades, acomiadaments de treballadors públics, privatització de serveis i desregulació dels controls ambientals".

Més informació a:
www.retalladesciu.cat

ICV-EUiA defensa les esmenes que suposen ingressos de més de 2.000 milions d'euros

La diputada d'ICV-EUiA al Parlament de Catalunya, Laia Ortiz, en el debat de la Llei de mesures fiscals va acusar el govern de la Generalitat i CiU de "triar la foto amb el PP". També va acusar CiU de dir que "la resta ens neguem a parlar quan no van dedicar ni 10 minuts al debat de la Llei de mesures financeres i no van donar cap motiu per no acceptar la resta d'esmenes dels altres grups". "És una llàstima perquè des d'ICV-EUiA parlem de fiscalitat, de la Llei de barris, del cànon de l'aigua.

Ortiz va qualificar de "piconadora" la manera de governar de CiU, que "vol canviar, en només uns mesos, 7 anys de govern i la culpa encara és dels altres". Laia Ortiz va dir que el seu grup "planteja alternatives a les seves, no estem per fer-nos fotos, per això ja tenen el PP amb el que coincideixen ideològicament".

En aquest sentit, la diputada ecosocialista va enumerar algunes de les esmenes que el grup de CiU, amb l'abstenció del PP, va rebutjar. Com per exemple l'impost als dipòsits bancaris i l'impost a la indústria

Manifestació del 20 de juliol contra les retallades / © ACN

nuclear que ja tenen altres comunitats autònomes, la no supressió de l'impost de successions, el rebuig a l'augment de les taxes universitàries i l'augment del cànon de l'aigua, l'aplicació de l'ecotaxa que també s'aplica en ciutats de tot Europa "i no ha tingut conseqüències econòmiques", o la lluita contra el frau fiscal que si es reduís només un 10% significaria més de 1.000 milions d'euros per a la Generalitat.

"Vostès són forts amb els dèbils i dèbils amb els forts", va dir Ortiz i va posar l'augment del cànon de l'aigua com a exemple d'aquestes polítiques. "En comptes d'agafar aquells sectors que sí que poden fer una contribució excepcional, en aquest cas van tancant hospitals i retallant serveis", va dir la diputada ecosocialista. "Baixin del pedestal en el que estan pujats amb l'ajuda del PP, i del PSC dependent del dia, i mirin altres països perquè avui el que no està donant resultats és el model d'Irlanda que està fent fallida", va afegir la diputada, al mateix temps que va exigir que tinguin una mica de sensibilitat medi ambiental "perquè d'això també en depèn l'economia".

ICV rebutja les tres lleis Òmnibus

ICV-EUiA va presentar un text alternatiu a les lleis Òmnibus com a esmena a la totalitat. Les esmenes van ser rebutjades degut a l'acord de CiU amb el PSC.

Herrera i Milà en roda de premsa al Parlament / © ACN

El president del grup parlamentari d'ICV-EUiA, Joan Herrera, va presentar, juntament amb el diputat responsable, Salvador Milà, l'esmena a la totalitat amb un redactat alternatiu que la formació ecosocialista va fer a la Llei Òmnibus i que es va debatre en el darrer Ple d'aquest curs polític. Per a Herrera un dels arguments principals per presentar aquest redactat alternatiu a l'esmena va ser "perquè ningú s'enganyi perquè aquestes lleis -les tres lleis Òmnibus- el que fan és complicar les coses i generar problemes on no n'hi ha". "Sota l'excusa d'agilitzar els tràmits el que es fa és privatitzar els serveis i cedir a una lògica privada, en relegar a un àmbit marginal la participació de la societat civil", va afegir Herrera al mateix temps que va demanar al grup de CiU i al govern que "no facin trampes".

Herrera va explicar que l'esmena a la totalitat presentada per ICV-EUiA pretén donar als ciutadans els mateixos drets que tenen els amics dels negocis. "Amb aquesta llei alternativa el que demostrarem és que per molt que vulguin amagar el seu pretext real, hi ha una alternativa real de millora administrativa i aquí en tenen un exemple", va dir el president del grup ecosocialista, que no va voler entrar a valorar el suport del PSC a la llei del govern tot i que va dir "no entendre com es pot separar la Llei Òmnibus dels pressupostos quan el que fa aquesta llei és estructurar les retallades conjunturals que apareixen en els pressupostos".

En qualsevol cas, Herrera es va postular com l'oposició que presenta alternatives al govern en el Parlament de Catalunya alhora que va dir que "de vegades alguns partits estan un pèl despistats", en referència al pacte sociovergent en aquesta llei.

El redactat de l'esmena d'ICV-EUiA, amb un total de 98 articles i una disposició transitòria, estableix els principis del bon govern que dicta l'Estatut d'Autonomia de Catalunya en garantir que totes les persones tenen dret a accedir, en condicions d'igualtat, als serveis públics i als serveis econòmics d'interès general, així com el dret de totes les persones a què els poders públics de Catalunya les tractin, en els afers que les afecten, d'una manera imparcial i objectiva. Principis que van ser inclosos en el títol de drets i deures del marc normatiu que actualment està en vigor. L'articulat també recollia les recomanacions del Síndic de Greuges fetes l'any 2009 per a la millora de l'accés als serveis públics, així com a la modernització de les administracions en termes de simplificació, transparència, seguretat jurídica i accés a la informació i la participació.

L'esmena del grup ecosocialista també demanava actualitzar i garantir la continuïtat de les prestacions periòdiques de caràcter econòmic en els àmbits educatiu, social, sanitari, cultural i d'ajut a activitats d'incidència social i ambiental per a aquells col·lectius, persones o entitats sense ànim de lucre i empreses que reuneixin les condicions reglamentàriament definides per tenir-hi accés. Al mateix temps es creava la figura de la "renovació automàtica" per evitar que els ciutadans que demanen els ajuts hagin de fer els mateixos tràmits anualment per a la seva renovació en cas que el govern no dictamini que ja no compleix els requisits.

En la mateixa línia s'establí "el caràcter positiu del silenci administratiu" que consisteix la resolució positiva en la demanda de prestacions, ajuts, beques i altres, en cas que el govern de la Generalitat no doni una resposta expressa en un període determinat de temps.

En l'àmbit de la sanitat, el text legislatiu volia establir garanties per tal que les intervencions, les proves diagnòstiques i els tractaments sanitaris que ho requereixin es prestin dins dels terminis màxims que estableixin els criteris clínics al mateix temps que es reconeix el dret a la corresponent indemnització en cas de retards injustificats i, per tant, atorga a la Generalitat la responsabilitat civil d'aquestes indemnitzacions.

El diputat d'ICV-EUiA al Parlament, Salvador Milà, va assegurar en la seva intervenció en el Ple que el govern de CiU, amb Artur Mas de president, "s'ha marcat com a objectiu reduir a la mínima expressió el nostre Estat de Benestar, el nostre sistema de serveis públics en temes bàsics per a les persones, per a la cohesió social, per a la formació, per a la creació d'ocupació de qualitat o per a la protecció del medi" amb la tramitació de la Llei Òmnibus que va rebre llum verda en la seva admissió al Parlament després del pacte entre CiU i PSC.

Editorial

Desnonaments per sorpresa

El primer semestre de 2011 ha estat marcat per l'arribada de CiU al govern de la Generalitat, que ha suposat un gir de 180 graus en les polítiques socials al país.

Sota el discurs de la necessitat d'esforços compartits per tal de fer front a la crisi econòmica i reduir el dèficit pressupostari, provocat també per la caiguda d'ingressos després d'anys de regals fiscals als qui més tenen aprovats al Congrés amb el suport de CiU, el govern d'Artur Mas està duent a terme les retallades socials més grans que ha viscut Catalunya des de l'arribada de la democràcia.

CiU ha estat incapaç d'aplicar ni una sola mesura que faci que les retallades socials no recaiguin sobre els més febles, i no només això: tot i haver amagat el seu programa real de govern, s'ha escudat en les seves promeses per eliminar l'impost de successions, que només pagaven les 500 famílies amb més recursos del país, mentre no els tremola el pols per tancar centres d'atenció primària o plantes hospitalàries, provocant també acomiadaments entre el personal sanitari.

Insensible a les mobilitzacions que ha liderat i impulsat el moviment del 15M (per fi la gent surt al carrer!), ara el Govern ha decidit crear una nova línia vermella. Si en el terreny parlamentari CiU està intentant, juntament amb PSOE i PP, posar totes les traves possibles a què l'entrega del pis, la dació en pagament, saldi el deute hipotecari, ara han fet un nou pas.

Davant el moviment de solidaritat per aturar els desnonaments, en comptes de mediació i pressió sobre les entitats bancàries, resposta policial. I el Govern més preocupat per la seva imatge que per la situació de les famílies afectades coincideix amb part de la judicatura a reclamar desnonaments sense dia ni hora concrets, desnonaments per sorpresa, i augmentar encara més el grau d'indefensió d'aquestes persones.

Davant d'aquesta greu situació i de les retallades socials en marxa i les que poden arribar amb el nou pressupost de 2012, ens espera una tardor intensa en molts fronts. Caldrà combinar la nostra presència en la mobilització social que sens dubte el moviment del 15M impulsarà i la nostra tasca al Parlament. Fer visible que existeix una alternativa real davant el mantra que les retallades són inevitables, serà la nostra tasca.

Finalment, l'avançament electoral a l'Estat ha de ser moment clau per demostrar que existeix una nova manera de fer política (serem l'única força política que farà primàries) i per aprofitar la finestra d'oportunitat que suposa el sorgiment del moviment del 15M per fer avançar propostes de transformació social.

Crèdits

ANY 20 - NÚM. 198 - JUNY/JULIOL 2011

DIRECTOR: David Cid

CONSELL DE REDACCIÓ: Pep Altayó, Clara Bosch, David Cid, Sergi de Maya, Jesús Hernández, Gabriel Losada, Xènia Porcel i Marta Ribas.

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO: Jesús Hernández, Lluís Juberías, Quim Cornelles i Joan Subirats

CORRECCIONS: Mercè Canals

MAQUETACIÓ: Enríque Esteve DISSENY: Eva Marín

FOTOS: Enríque Esteve i Departament de Comunicació d'ICV

REDACCIÓ: Passatge del Rellogge, 3 08002 Barcelona

TEL.: 93 301 06 12

CORREU ELECTRÒNIC: treball@iniciativa.cat

WEB: <http://www.iniciativa.cat>

IMPRESSIÓ: Rotimprès

DIPÒSIT LEGAL: B-36406-1991

EDITA: Fundació Nous Horitzons (NIF: G-60193331)

Treball no es responsabilitza necessàriament de les opinions que expressen els articles signats

Els continguts d'aquesta publicació, mentre no s'expressi el contrari, estan subjectes a una llicència Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 3.0 de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre que se'n citi l'autoria i la titularitat dels drets (autor o autora i revista Treball) i no se'n faci un ús comercial. Si transformeu aquesta obra per generar una nova obra derivada, heu de distribuir-la amb una llicència igual a la que regula l'obra original. La llicència completa es pot consultar a: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/es/legalcode.ca>

15M

El 15M i Democràcia Real Ja!

Persones vinculades a ICV i EUiA, i que han participat de manera activa en les acampades, les analitzen, així com el moviment del 15M.

El 15M i les Places Catalunya

JESÚS HERNÁNDEZ, adherit a Joves d'Esquerra Verda

“Places” en plural, no només perquè una de les màximes de l'acampada de Barcelona és “Una plaça Catalunya a cada poble”. També perquè dins la plaça Catalunya trobem un àgora on hi conviuen moltes sensibilitats paral·leles, com la de les desenes de persones de la coalició que espontàniament hem sentit més atracció per aquest moviment que per les campanyes electorals. I “places” en plural perquè es transcendeix de l'espai físic. És un moviment de cercles concèntrics, segons interès, implicació i militàncies prèvies de cadascú. Des d'un nucli de persones que acampen cada nit fins al grup de gent que externament observa amb enorme simpatia i complicitat el moviment, com ho demostra la indignació generalitzada amb l'actuació policial de Felip Puig.

Una de les poques coses clares és l'origen de fons: els efectes socials de la crisi econòmica i la seva gestió.

La complexitat de la manera en què s'expressa una indignació tant amb elements de lluita de classe (contra els poderosos) com elements postmaterialistes (contra la Llei Sinde), sumada a aquesta pluralitat de sensibilitats, ha agafat tothom descol·locat: als nous moviments socials, que des de les protestes contra la guerra no han estat capaços de generar mobilitzacions massives. També al moviment okupa i antisistema, que, malgrat tenir una presència destacada a l'acampada, veu amb impotència com les seves propostes no són compartides pel conjunt de la gent de la plaça. I, sobretot, als partits polítics i sindicats que són criticats, sovint —no sempre sense distingir entre uns i altres, amb la injustícia que sempre suposa una generalització d'aquest tipus. El repte dels partits no és entendre el que passa a la plaça ni representar les seves propostes, sinó assumir la seva part de responsabilitat i donar resposta a l'actual situació de democràcia imperfecta i defec- tuosa, en la que el poder econòmic imposa la seva dictadura a milions de ciutadans i ciutadanes.

Una de les poques coses clares és l'origen de fons: els efectes socials de la crisi econòmica i la seva gestió. Per això, moltes de les persones que actuen i simpatitzen amb l'acampada participen per primera vegada d'una mobilització política col·lectiva.

Només cal veure el perfil social de les persones mobilitzades: desocupades o en precari, per sobre dels 30 anys d'edat, castellanoparlants, amb alt nivell d'estudis. S'enfronten els indignats contra els indignes: la majoria de la població que està perdent drets i oportunitats contra els vencedors de la crisi i els

El repte dels partits no és entendre el que passa a la plaça ni representar les seves propostes, sinó assumir la seva part de responsabilitat i donar resposta a l'actual situació de democràcia imperfecta i defec- tuosa.

governants que ho han permès. Des de la desobediència pacífica, amb la clara intenció de fer pagar als banquers la crisi que han causat, acabar amb els privilegis polítics i la corrupció, donar resposta als problemes reals de la gent que no pot pagar la hipoteca i que no podrà tenir una pensió digna. Motivacions i formes poc revolucionàries per a alguns, suficientment transformadores per a la majoria ■

Entorn al 15M i el moviment de les acampades

LUIS JUBERÍAS I QUIM CORNELLES, Ateneu Roig

El govern de Zapatero, amb el gir polític de fa un any, va assumir la política d'austeritat exigida per l'oligarquia financera internacional i el xantatge de l'especulació del deute públic. Els resultats són l'atur i la manca de perspectives, la reforma laboral, la de pensions i la retallada de drets i serveis públics. El govern neoliberal de CiU a Catalunya està aprofitant per desplegar la seva agressiva agenda contra els serveis públics.

Contra aquestes polítiques han sorgit diversos moviments reactius: la vaga general del 29-S, convocada per CCOO i UGT contra la reforma laboral, la mobilització contra les retallades del govern de CiU, que va culminar el 14-M, i el moviment que comença amb les mobilitzacions del 15-M.

El 15-M Democràcia Real Ja! va convocar una manifestació simultània a 60 ciutats de l'Estat amb: a) un ús molt intel·ligent i fresc del llenguatge, que va aconseguir connectar amb les intuïcions populars. “No som mercaderia en mans de polítics i banquers”, “No és una crisi, és una estafa”; i b) una nova eina organitzativa massivament utilitzada: les xarxes socials, capaces de mobilitzar, en temps reduïdíssims i en espais enormes, gran quantitat de persones.

A Madrid unes poques persones van decidir acampar i van ser desallotjades, mentre ho seguien en directe desenes de milers de persones, fet que va produir un fenomen solidari internacional de masses que encara dura. La primera setmana es van recollir 80.000 signatures de suport només a Pl. Catalunya i van començar les cassolades. Avui

hi ha unes 80 assemblees a tot Catalunya i unes 20 assemblees de barri a Barcelona. Milers i milers de persones discuteixen dia rere dia de política i obren la seva ment a una perspectiva d'acció col·lectiva cap al canvi. S'ha generat una immensa il·lusió i energia, així com un enorme poder simbòlic.

Els reptes del moviment són la seva capacitat d'articular-se i durar en una lluita molt llarga, així com la seva confluència amb la societat civil organitzada i, especialment, amb el sindicalisme de classe.

Els reptes del moviment són la seva capacitat d'articular-se i durar en una lluita molt llarga, així com la seva confluència amb la societat civil organitzada i, especialment, amb el sindicalisme de classe.

A les esquerres polítiques aquest fenomen ens interpel·la i no podem fugir d'estudi. Fa temps que s'ha obert un cicle polític marcat per la majoria i hegemonia de les dretes, l'avenç del feixisme i la xenofòbia i la mobilització social. La lògica del pragmatisme i del mal menor queda impugnada i emergeix com a única alternativa una estratègia de combativitat. Cal donar un nou impuls a una coalició política, més permeable i més arrelada, amb noves incorporacions i que doni prioritat a la mobilització i l'articulació social ■

Concentració de

Espai d'Esquerra, Ecologia i Llibertat

Els passats 9 i 10 de juliol ICV va celebrar la seva Escola d'estiu al Prat del Llobregat, en la que hi van participar més de 250 persones.

L'Escola d'estiu, que enguany ha celebrat la seva primer edició, té voluntat d'esdevenir un espai anual, obert al debat i la participació no només dels adherits i les adherides de la formació sinó també de molts i moltes simpatitzants. També té voluntat de ser un espai d'intercanvi horitzontal d'experiències i idees entre la gent que forma part d'ICV.

Enguany la trobada va estar marcada pel sorgiment del moviment del 15M, impulsat per Democràcia Real Ja. Així l'Escola va servir per debatre al voltant de com aquest moviment interpel·la ICV, què signifiquen les noves formes de fer política i quins són els canvis que hem d'impulsar tant en l'àmbit polític com a casa nostra. Així, l'Escola va comptar amb la participació de diferents persones vinculades a diversos moviments socials, des de la lluita contra la Llei Sinde i el cànon digital, en contra dels desnonaments, contra el feixisme i el racisme, etc.

Alhora, també es van organitzar diferents tallers formatius, especialment adreçats als nous regidors i regidores, sobre política municipal, la utilització de la xarxa com a instrument d'acció política o sobre el pacte de l'euro i la situació política i econòmica de la UE.

El diumenge es va celebrar un debat sobre com construir una nova agenda de l'esquerra, que va comptar amb la participació de Joan Subirats, catedràtic de Ciència Política de la UAB, Mònica Oltra, diputada de Compromís a Les Corts valencianes, Antonio Franco, periodista, i Joan Herrera, secretari general d'ICV.

Taula de debat sobre el 15M a l'Escola d'Estiu d'ICV, el passat 9 de juliol, al Prat de Llobregat / © ACN

L'Escola es va tancar amb una intervenció del president d'ICV, Joan Saura.

Finalment, l'Escola va servir per donar el tret de sortida per posar en marxa la celebració d'una convenció oberta a la tardor per tal de concretar les línies de

treball d'ICV, obrir el partit a la societat i establir els canvis organitzatius necessaris perquè la nostra formació esdevingui, de manera clara i natural, el referent de moltíssima gent que vol una democràcia d'altra intensitat i posar l'economia al servei de les persones ■

15M: Notes sobre el canvi de paisatge

JOAN SUBIRATS, catedràtic de Ciència Política de la UAB

El dia 15 de maig diversos milers de persones es van reunir i es van manifestar per places i carrers de diferents ciutats. Avui segueixen mobilitzats, ells i molts més, com hem pogut comprovar el diumenge 19 de juny. I, enmig, unes eleccions que han posat en relleu les dificultats de seguir fent política de la mateixa manera, sobretot per a aquells partits que volen transformar el món per fer-lo més just i solidari. Entre el 15 de maig i el dia que escric aquestes línies ha passat poc més d'un mes. I hi ha hagut unes eleccions municipals. Què ha canviat? Podríem dir que tenim els mateixos problemes d'abans, els mateixos impactes d'un canvi d'època que altera la manera de treballar, comunicar-se o actuar i que modifica equilibris de poder. Però, de cop, som ja en un altre paisatge. De cop, ha aflorat allò que s'havia anat teixint en la xarxa i que abans havia tingut breus però significatives aparicions, com l'11M, "V de Vivienda", l'oposició a la Llei Sinde o a la defensa de Wikileaks. Però el 15M no és un moviment només de ciberactivistes. En aquestes setmanes tot ha canviat d'escala i de dimensió. El que va començar sent "un meneo" a la xarxa, va aconseguir ràpidament traspasar les fronteres en les quals es movien els ciberactivistes i també ha superat els moviments socials alternatius. S'ha demostrat que la intensitat de l'intercanvi i la comunicació digital no té perquè anar en detriment de la presencial. A les places hi conviuen edats, procedències, estils i preguntes, moltes preguntes. Molta gent que milita a l'esquerra des de fa anys i anys, en ciutats i pobles, s'ha plantejat el mateix interro-

gant en acudir a les places i les assemblees: d'on ha sortit aquesta gent? Gent nova, de totes les edats i condicions, que s'ajuntava, cadascú amb la seva indignació, però buscant també la connexió social per donar sentit al seu cabreig. Les places han estat escoles de socialització política. Espais d'aprenentatge per poder articular de nou el vincle entre individualització i col·lectivitat, sobre bases molt distintes de les quals caracteritzava el moviment polític propi de l'industrialisme. Una època, una vida sobre la qual es va construir la socialdemocràcia o el comu-

Estem recuperant la política, però cal entendre que té noves expressions.

nisme. La gent del 15M experimenta en les seves vides el que Baumann defineix com a "societat líquida" o Beck com a "societat del risc". I comença a no agradar-los. Està molt bé ser cada dia més autònoms, tenir menys subjeccions, però també s'és conscient que es necessiten armes col·lectives sobre les quals refer solidaritats i reciprocitats. Com fer-ho? Estem recuperant la política, però cal entendre que té noves expressions. Expressions més exigents per als partits que vulguin lluitar per la transformació. Hauran de ser menys organitzacions d'accés al poder i més articuladors d'opinió i components de la mobilització. Menys aparents. Més actius. Fent-se nodes per la seva capacitat d'aportar, i no només d'intermediar ■

El moviment del 15M a la Plaça de Catalunya de Barcelona / © ACN

iniciativa

ICV celebra el 75è aniversari de la fundació del PSUC

Entre el 23 i el 24 de juliol de 1936 es va fundar el Partit Socialista Unificat de Catalunya. Setanta-cinc anys després d'aquella fita, ICV n'ha celebrat l'aniversari amb diversos actes durant la segona quinzena de juliol, que continuaran durant el darrer trimestre d'aquest any.

En el marc del que la formació ecosocialista ha anomenat la segona setmana de la memòria històrica, organitzada per la Fundació Nous Horitzons, han tingut lloc aquest mes de juliol tres actes que han culminat amb la celebració i commemoració aquest passat dilluns dia 25 de juliol de l'aniversari del PSUC.

L'acte polític en commemoració d'aquest 75è aniversari es va tancar amb l'estrena de la pel·lícula del 40è aniversari del PSUC. Aquest document va ser filmat l'any 1976, quan el PSUC encara era il·legal, i consisteix en un record de la històrica militant del PSUC i d'ICV, Laia Berenguer, expressa política i exalcaldessa de Sant Feliu de Codines, que va morir recentment. En el marc de l'acte, el secretari general d'ICV, Joan Herrera, va fer una intervenció amb motiu de la celebració i de la recuperació del nombrós material i documents del PSUC recentment arribats de l'arxiu de Salamanca.

Amb posterioritat, i durant el darrer trimestre de l'any 2011, també se celebraran tres actes més. El pròxim mes de setembre es farà la presentació del llibre *La Festa del Treball. La primera gran festa popular de la Catalunya democràtica*, escrit per l'historiador Manuel Vicente Izquierdo i publicat per l'editorial Base i la Fundació Nous Horitzons. El llibre exposa la història de la Festa organitzada pel PSUC entre 1977 i 1990, a la que ICV li va donar continuïtat entre 1991 i 1998.

Acte de la Fundació Nous Horitzons en commemoració del 75è aniversari del PSUC

El mes d'octubre, a Figueres, es farà un acte d'homenatge a Carles Causa, històric militant del PSUC a les comarques gironines. I finalment el mes de novembre es culminarà el conjunt d'actes que la formació ecosocialista ha organitzat amb motiu d'aquest 75è aniversari amb l'acte de reconeixement del paper de les forces de la cultura en la militància del PSUC.

Dins de la setmana de la memòria, el dilluns 18 de juliol es va donar el tret de sortida al conjunt de celebracions amb un acte a les set del vespre a la seu d'ICV on es va fer la presentació de la primera tongada de documents del PSUC retornat recentment de l'Arxiu de Salamanca, documents que van ser robats per les tropes franquistes l'any 1939. Va ser la primera presentació pública d'aquesta documentació que ara està dipositada a l'Arxiu Nacional de Catalunya. En l'acte hi varen intervenir el responsable de l'arxiu del PSUC, Marià Hispano, i el president d'ICV, Joan Saura. En el marc de la celebració també es va fer una reivindicació pel retorn de la resta de documentació.

El dijous dia 21 de juliol, al Centre Cultural Teresa Pàmies, es va fer la presentació del llibre *Nous Horitzons, l'optimisme de la voluntat*, editat per la Fundació Nous Horitzons i l'editorial El Viejo Topo. Aquest llibre es va presentar amb motiu del 50è aniversari de l'existència de la revista teòrica del PSUC, nascuda l'any 1960 a l'exili a Mèxic, i actual revista teòrica d'ICV. Hi varen intervenir el director de la Fundació Nous Horitzons, Marc Rius, la directora actual de la revista, Maria de la Fuente, els historiadors que han coordinat la publicació, Carme Cebrián i Marià Hispano, i dos dels principals col·laboradors de la revista en l'etapa del PSUC i autors d'alguns dels articles que conformen el llibre, l'escriptor Francesc Vallverdú i l'exconseller de Sanitat de la Generalitat, Ramon Espasa. D'altres personalitats que han col·laborat en el llibre són Jordi Borja, Dolors Calvet, Josep Puigsech, Francesc Roca o Joaquim Sempere.

El diputat d'ICV i president de la Fundació, Jaume Bosch, va voler destacar la importància d'aquest 75è aniversari del PSUC i dels actes que la formació ecosocialista ha organitzat per celebrar-ne la seva fundació. Per a Bosch "l'esperit de lluita del PSUC i la seva capacitat d'obrir-se a amplis sectors socials que anaven més enllà del partit inspiren l'activitat actual d'ICV en la lluita contra les retallades i l'atac a l'Estat de Benestar impulsades pel govern de CiU, amb el suport del PP i la desorientació paralitzadora del PSC". "L'esperit del PSUC està avui més viu que mai amb el context d'involució social que es viu per les retallades de CiU", va afegir el diputat ecosocialista ■

ICV lamenta la mort de la històrica militant del PSUC i d'ICV Laia Berenguer

El president d'ICV, Joan Saura, va lamentar la mort de la històrica militant del PSUC i d'ICV, Laia Berenguer. Saura va voler destacar la "lluita infatigable" de Berenguer per la recuperació de les llibertats i de la democràcia, primer des de la clandestinitat, després des de les institucions, on va ser alcaldessa del seu poble natal, Sant Feliu de Codines del 1988 al 1990 amb "una excel·lent gestió" i finalment amb l'Associació Dones del 36 a partir del 2001.

"Laia Berenguer és un exemple del compromís per la lluita per una societat millor", va remarcar Saura que també va voler destacar "la continuïtat de la lluita de Berenguer al llarg dels anys, primer de jove en la lluita comunista i després en contribuir a la divulgació de la recuperació de la memòria democràtica amb les Dones del 36 fins que la salut li va permetre".

Laia Berenguer va ser responsable de les Jovenuts Socialistes de Catalunya (JSUC) a Sant Feliu de Codines. Va ser empresonada a les Corts del 1939 al 1943. Més tard, va continuar militant al PSUC. Membre també de l'Assemblea de Catalunya va ser detinguda el 1973. Va ser membre del Comitè Central del PSUC primer i regidora de Governació de l'ajuntament de Sant Feliu de Codines des de les primeres eleccions democràtiques després, d'on va arribar a ser alcaldessa de 1988 a 1990 ■

Laia Berenguer durant un acte de Dones amb Iniciativa

L'ecosfera: un espai de trobada i de diàleg a la xarxa

ICV posa en marxa la comunitat de gent d'esquerres i ecologista a la xarxa, que permetrà un espai comú on debatre, fer propostes i intercanviar idees per construir alternatives a l'actual situació política i econòmica.

Internet ha canviat el món i la política no n'és una excepció. Durant els últims anys hem vist com els hàbits de consum, les relacions socials o l'àmbit professional veien alterades de forma substancial les seves rutines per l'arribada de la gran xarxa. En molts casos aquestes formes de fer havien estat inamovibles durant dècades.

El 2.0, és a dir aquell conjunt d'aplicacions web que faciliten la compartició interactiva d'informació, el disseny centrat en l'usuari i la col·laboració, ha fet encara més grans aquests canvis. El 2.0 ha aconseguit que, per exemple, qualsevol usuari sense coneixements informàtics o de programació pugui penjar i editar vídeos, crear-se un bloc o instal·lar petites aplicacions a les seves pàgines web.

Aquests canvis han provocat un accés immediat a la informació i una descentralització de les fonts d'informació que faciliten les notícies. Ara qualsevol pot generar una notícia amb una càmera fotogràfica. En aquest sentit les xarxes socials com Facebook i el *microblogging* com Twitter també han suposat un canvi radical: tothom és emissor i receptor a la mateixa vegada.

Les tanques i barreres que hi havia entre els consumidors i l'empresa, entre el votant i el partit, entre l'audiència i el mitjà han quedat reduïdes a la més mínima expressió. Això s'ha traduït en un diàleg i una demanda d'informació i transparència que en bona part s'ha reflectit en les manifestacions del 15M.

La política 2.0

A partir d'ara els polítics i els representants públics ja no són personatges allunyats del dia a dia de la ciutadania. Són accessibles i entren en diàleg amb els seus seguidors a través dels seus comptes de Twitter o Facebook, sabem on estan a través del *foursquare* o responen preguntes amb el *formspring*.

Fruit d'aquests canvis ha nascut l'Ecosfera, que pretén ser un espai 2.0 de trobada flexible i horitzontal per a la gent d'ICV. Un espai de diàleg on, a més, també es puguin trobar les diferents finestres obertes que són l'activitat del nostre partit i on es puguin compartir propostes, informacions, experiències i idees. Finalment aquesta plataforma ha d'esdevenir una referència a la xarxa de l'esquerra i l'ecologisme.

En el nou espai comunicatiu que és l'Ecosfera tenen un paper fonamental el diàleg, el debat i la confrontació d'idees. Per això s'ha obert un apartat on es podrà debatre sobre tots aquells aspectes que afecten l'actualitat política del país i que puguin ser interessants. Aquestes línies de debat es complementaran amb documents i materials que ajudin a fer més enriquidora aquesta experiència. L'objectiu és estar obert al món i escoltar diferents veus i punts de vista que puguin obrir noves línies i reflexions.

Què hi ha a l'Ecosfera

Cada usuari de l'Ecosfera a més de la fitxa personal té a la seva disposició un blog on dipositar les seves reflexions. La idea és que aquí es pugui trobar tota l'activitat blogaire de la gent d'esquerres i ecologista i esdevingui un referent en aquest sentit. Així, qualsevol persona interessada en buscar el que diu la gent d'Iniciativa ho pot trobar a l'Ecosfera. En el més pur esperit 2.0 s'ha buscat que la simplicitat sigui una de les principals característiques dels blogs allotjats, de tal forma que qualsevol pugui obrir-se'n un.

A més, l'activitat es reflecteix a la portada de forma que amb un simple cop d'ull es pot detectar quins són els últims blogs que han incorporat un element nou. D'aquesta forma es facilita el seguiment de l'actualitat a l'Ecosfera.

Per últim, i per acabar de completar el seguiment a l'activitat diària d'ICV, l'usuari té un accés constant als perfils tant de Facebook com de Twitter d'Iniciativa. Així s'aconsegueix tenir una finestra oberta a l'activitat diària del partit a través d'aquestes plataformes.

Una oportunitat per dialogar i trobar nous camins

En definitiva, l'Ecosfera vol ser un espai de trobada de tota aquella gent que se sent propera al projecte polític d'Iniciativa. Una trobada que generi dinàmiques positives per al diàleg i per a l'intercanvi d'idees, així com per a la gestió de coneixement que qualsevol institució genera. Aconseguir, a través de la discussió positiva, trobar nous camins i noves propostes que ens ajudin a forjar un futur millor ■

El 2.0 i Iniciativa

El 2.0 és diàleg i interacció amb la resta de la xarxa. Des de fa temps que el càrrecs electes han comprès el missatge i s'han posat a treballar. Són múltiples els perfils oberts a Facebook durant els últims anys per diputats o regidors. En moltes ocasions aquest canal ha servit per rebre missatges de l'exterior i per entrar en contacte amb diferents moviments. Així mateix, també, les organitzacions han fet servir la gran xarxa social per cohesionar-se, debatre i fins i tot obrir-se a l'exterior.

El món Twitter fa menys temps que ha arribat a la vida política, però ho ha fet amb força i per quedar-s'hi. Bona part del seu èxit ha vingut propiciat pels mitjans de comunicació, que han vist en Twitter una forma efectiva i sobretot ràpida de fer arribar els seus continguts. Aquesta eina es basa fonamentalment en la rapidesa i en la facilitat per entrar en diàleg.

@herrerajoan, @raulromeva, @dolorscamats, @laiaortiz, @ricardgoma, @elsablasco, @janetsanz i, últimament, @hortensiagrau són alguns exemples de polítics i polítiques 2.0 que s'han llançat a l'aventura del Twitter. Tots ells i elles ja tenen clar que no estan a les xarxes només per donar opinions i informacions, sinó que també hi estan per rebre diferents punts de vista, discutir, dialogar, en definitiva, interactuar. És el cas de la diputada Dolors Camats que en diverses ocasions ha emprat el Twitter per demanar als seus seguidors què volien preguntar a un conseller o en una comissió. És la forma 2.0 d'implicar la ciutadania en la política ■

VIII Assemblea de Dones amb Iniciativa

“MÉS DONES, MÉS EQUITAT, MÉS POLÍTICA”

Dia: Dissabte 1 d'octubre de 2011

Lloc: IES Les Corts (Travessera de Les Corts, 131-159 / Barcelona)

Horari: De 9:30h. a 19:30h.

Inscripcions: Enviar un correu a dones@iniciativa.cat o trucar al 93 301 06 12

donesICV
amb iniciativa

entrevista

Mònica Oltra

Dirigent d'Iniciativa del Poble Valencià
i portaveu de la coalició Compromís a les Corts valencianes

Va nèixer a Alemanya l'any 1969, filla d'emigrants espanyols. Llicenciada en Dret per la Universitat de València, compagina la seua tasca de diputada autonòmica de Compromís amb l'advocacia. És la portaveu d'Iniciativa del Poble Valencià.

“Serem la clau per al canvi polític al País Valencià el 2015”

ENTREVISTA: Marta Ribas

Com valora la dimissió de Francisco Camps?

“Per fi Camps ha dimitit, però ha perdut l'oportunitat d'anar-se'n amb dignitat, assumint la seua responsabilitat i demanant perdó amb humilitat al poble valencià”.

Des de Compromís ja vam dir en la seua sessió d'investidura que s'elegia un president que no anava a acabar la legislatura, però hem pogut comprovar com ni tan se vol l'ha començada.

L'esquerra ha d'apostar per un altre model productiu, açò s'emmarca en el corrent europeu que s'ha donat a nomenar “el nou pacte verd.”

Camps ha justificat la seua dimissió com a sacrifici per ajudar Mariano Rajoy a aconseguir la presidència del govern central, flac favor li ha fet al líder del seu partit amb estes paraules. A Rajoy encara li queda feina per davant per a acabar de netejar el PP de tots els implicats en casos de corrupció que encara exerceixen càrrecs públics.

Hem de recordar que el PP encara ha de resoldre els seus problemes judicials per delictes electorals i finançament il·legal comés a través de la trama Gürtel.

Compromís s'ha convertit en tercera força política a València, amb 6 parlamentaris. La pujada és el principi del canvi?

Estem convençuts que anem a ser la clau per al canvi polític al País Valencià el 2015. La base dels nostres resultats electorals ha sigut la feina de la passada legislatura. També ha sigut important la imatge coral que hem donat, molt diversa, basada en el treball de molta gent, en un lideratge col·lectiu. I finalment una posició de fermesa democràtica insubornable, de

dir-li a la gent que nosaltres defensem la democràcia enfront de tot el que està caient amb la corrupció i l'abús de poder, de polítiques que desvien els diners públics a interessos privats. Tot això sumat a la defensa dels drets de la gent corrent que treballa. I també hem treballat molt intel·ligentment a Internet.

Com enfoqueu aquesta legislatura que iniciu, amb més força a les Corts valencianes, als ajuntaments...?

Esta legislatura és la del canvi, per això ens concentrarem molt en les propostes. També farem crítica, però evidentment la denúncia passa a una segona posició perquè ara el PP caurà sol. Ens anem a dedicar a què la gent s'assabente que hi ha una altra manera de fer política i de gestionar els recursos públics.

Davant d'aquesta onada neoliberal i conservadora que envaeix tota Espanya, per on creus que passa el futur de l'esquerra de debò d'aquest país?

Passa per combatre amb fermesa el dogma neoliberal. Crisi rere crisi ens han aplicat les mateixes receptes que s'han demostrat que són equivocades, almenys per a la majoria, perquè a quatre sí que els van molt bé. Al final sempre paguem els mateixos: els treballadors, autònoms, xicotets empresaris, empleats públics... A més també es demostra que països que estan aplicant la recepta contrària estan eixint de la crisi i en millors condicions de competitivitat i de condicions de vida per als seus ciutadans. L'esquerra ha d'apostar per un altre model productiu, açò s'emmarca en el corrent europeu que s'ha donat a nomenar “el nou pacte verd”, que són economistes que estan teoritzant amb una reconversió ecològica de l'economia, tant de la indústria com de l'agricultura i el sector servicis, cap a una economia verda, per crear llocs de treball estables i de qualitat i a més preservar el planeta; amb la qual cosa estàs cobrint dues grans necessitats que tenim hui en dia.

Creus que el moviment dels indignats és un indicatiu de futurs canvis? O quedarà en un no res?

Espere que este moviment es consolide i influisca en les consciències, perquè, a part de canviar la política, cal canviar els nostres anhels i desitjos a una dimensió molt més humana, que al final et dona més satisfacció. Si comencem per canviar l'escala de valors de “tant tens, tant vals”, quan un ser humà no hauria de valer pel que té sinó pel que és, això tindrà un reflex en la manera d'opinar, de votar... en tot ■

Esta legislatura és la del canvi, per això ens concentrarem molt en les propostes. També farem crítica, però evidentment la denúncia passa a una segona posició, perquè ara el PP caurà sol.

Mònica Oltra en un acte a la darrera campanya electoral a Les Corts Valencianes